

ESPORTS

Sortida del Centre Excursionista de Breda al Sot de l'Infern

Breda. Per a aquest dissabte, 31 d'octubre, el Centre Excursionista de Breda ha organitzat una al Sot de l'Infern. L'activitat s'iniciarà a dos quarts de 9 del matí a Can Xifre per sortir amb vehicles particulars del local del club fins a Fontmartina. Allà s'iniciarà l'excursió fàcil de pendents suaus, senyalitzats amb fites destacades amb color groc. REDACCIÓ.

La Penya Barcelonista de Sant Celoni i la UD Pitres presenten els equips diumenge a la tarda

REDACCIÓ. Sant Celoni. Aquest diumenge, 1 de novembre, a les 4 de la tarda, es farà l'acte de presentació dels equips de futbol base de la Penya Barcelonista de Sant Celoni. L'activitat permetrà presentar la nova equipació de l'entitat, que torna als colors tradicionals de la Penya.

Actualment, l'entitat disposa de més de 250 jugadors distribuïts amb un equip d'escola, tres prebenjamins, tres bejamins, dos alevins, dos infantils, un equip cadet i un de juvenil. L'acte es farà conjuntament amb la UD Pitres, que presentarà la plantilla, que competeix a Tercera territorial.

El Parc Motor de Vallgorguina acull una prova del Campionat de Catalunya de Motocròs

REDACCIÓ. Vallgorguina. Aquest diumenge, 1 de novembre, el Parc Motor de Vallgorguina acollirà una prova del Campionat de Catalunya de Motocròs organitzada pel Moto Club Sant Celoni. La prova comptarà amb les categories Alevins, 65cc, MX2 (junior) i MX3

(senior veterans). Les activitats s'iniciaran a les 8 del matí amb les verificacions. A les 9 del matí es faran els entrenaments i de les 11 del matí a les 2 del migdia es correran les curses. Es preveu que pels volts de dos quarts de 3 del migdia es faci el lliurament dels premis.

TRIBUNA OBERTA

ANTONI AYALA ORTEGA, President de la Comissió Gestora del CF Palautordera

Aprendre a ser pares i esport

Instintivament sabem que hem de satisfer les necessitats bàsiques dels nostres fills i filles: els alimentem, els vestim, els donem un sostre, els protegim de l'entorn i els preparam per a sobreviure en aquest món tot fent-los participants dels nostres valors inconscients o conscients, implícits o explícits. No ho aprenem, ho sabem sense ni qüestionar-ho perquè forma part de la nostra essència com a membres de l'espècie i societat humana. Però, tot i això, el creixement exponencial en la complexitat de les relacions socials com a conseqüència de la revolució del coneixement, de les tecnologies de la informació i la comunicació ha fet que ser pares esdevingui un 'ofici' prou complex on, moltes vegades, aprenem el que millor s'escau per als nostres fills mitjançant el mètode etern de l'assaig i l'error. La qüestió és que l'instint no funciona sempre i de l'error no sempre ens n'adonem a temps.

M'han explicat moltes situacions de pares, mares, fills i esport i, de fet, n'he viscut moltes després de vuit anys seguint al meu fill per molts camps de futbol; en general han estat bones experiències perquè els pares i mares intuïm que estem aprenent al mateix temps que els nostres fills i filles i ens comprenen i comprenem els altres pares i mares perquè els passa el mateix que a nosaltres. Però, de vegades, hi ha situacions que et mouen a la reflexió: em comentava un company que durant una competició esportiva entre nens de nou i deu anys, alguns pares d'ambdós equips es van discutir fins gairebé arribar a l'agressió física; mentre tant els nens paraven de jugar: uns miraven l'escena espantats i altres ploraven desconsolats.

Sabem que en l'aprenentatge dels nostres fills i filles hi ha una part molt significativa d'imitació, per això és important ser conscients d'una sèrie de normes a seguir en la nostra actuació. Aquestes normes ens poden ajudar a educar els nostres fills i

filles en qualsevol entorn i, especialment, en un entorn com és la pràctica de qualsevol esport federat que, per definició, és competitiu. Amb l'esport pretenem aportar als nostres fills i filles salut, socialització i formació humanista; però tot això pot anar-se'n en orris si amb l'exemple els pares i mares contradïem les nostres paraules o els valors i normes que els entrenadors ajuden a fer néixer en els nens i nenes esportistes (Respecte mutu, treball en equip, compromís, solidaritat, autoexigència, comprensió de l'altre, cultura de l'esforç, etc.)

Per evitar aquestes situacions el Departament de Cultura del govern d'Aragó va elaborar una sèrie de normes que, adaptades a la nostra situació, crec que ens poden ajudar a reflexionar sobre el rol dels pares i mares a l'entorn esportiu:

El que no hem de fer els pares:

1. Empènyer o animar massa el nostre fill a fer esport i a participar en competicions.
2. Donar indicacions tècniques al nostre fill durant una competició o abans o després que tingui lloc.
3. Desesperar-me o enfadar-me quan el meu fill o els seus equips perdin amb uns altres que penso que no són tan bons.
4. Mostrar alguna vegada el meu empipament a l'entrenador del meu fill per no comptar amb ell com a titular de l'equip o per assignar-li un paper que jo consideri que no li correspon.
5. Recriminar l'àrbitre en una competició quan la seva actuació no m'ha semblat encertada.
6. Recriminar o discutir obertament amb els pares d'altres esportistes durant un entrenament o una competició.
7. Ridiculitzar o criticar l'adversari en presència del meu fill.
8. Parlar de manera despectiva del comportament i de la manera com l'entrenador del meu fill fa la seva feina.
9. Donar massa importància o criticar

el resultat que ha obtingut el meu fill en alguna competició.

10. Somiar que el meu fill algun dia es convertirà en un gran campió.
11. Amençar al meu fill i fins i tot arribar a castigar-lo amb deixar de fer esport quan no va bé en els estudis o fa alguna cosa malament.
12. Mostrar poc interès a acompanyar el meu fill als entrenaments o a les competicions.
13. Mostrar poc interès a acudir a una reunió de pares o a parlar amb l'entrenador quan em cita.
14. Pensar que el meu fill pot dedicar-se a una altra mena d'activitats més profitoses que fer esport.

El que hem de fer els pares:

1. Facilitar als nostres fills el poder practicar el tipus d'activitat esportiva que més els agrada, en lloc d'obligar-los a que facin la que més ens agrada a nosaltres mateixos.
2. Interessar-nos per l'esport que practica el nostre fill: si li agrada, si es diverteix, si progressa i aprèn... Seria important assistir a les competicions o activitats en que participi.
3. Interessar-nos per l'enfocament de la pràctica esportiva que fa l'entrenador del nostre fill, sol·licitant informació sobre les característiques de l'esport, el reglament, què espera dels pares dels seus esportistes, i plantejar-li els nostres dubtes i les nostres inquietuds.
4. Animar el nostre fill en una competició, donant-li suport, reconeixent el seu esforç i interès, però evitant fer d'entrenador.
5. Mantenir-nos tranquils i confiar en el nostre fill quan, durant un entrenament o competició, comet un error o no li surten bé les coses.
6. Mostrar respecte i cordialitat durant les competicions en relació amb els entrenadors i els esportistes dels equips contraris.
7. Respectar, comprendre i donar suport a la funció dels àrbitres en les competicions. Les queixes i propostes només poden plantejar-se a través dels canals adequats, en lloc de fer-

ho en públic.

8. Animar el nostre fill a practicar un esport d'acord amb les regles.
9. Aplaudir les bones actuacions tant del nostre fill com dels seus companys d'equip i de l'equip contrari.
10. Assistir, participar i col·laborar amb l'entrenador quan ens convoca a una reunió.
11. Col·laborar amb el nostre fill, el seu entrenador i el seu col·legi, club o equip en els entrenaments i en l'organització d'activitats i competicions.
12. Preguntar a l'entrenador amb educació i discreció (en el lloc i moment adequats) quan hi ha alguna cosa que no comprenem o no ens agrada el que fa.
13. Delegar en l'entrenador la feina de l'educació del nostre fill a l'hora de fer esport.
14. No oblidar la resta de membres de la família: ningú s'ha de sentir rebutjat o encasellat per l'esport que practica.

Se'm pot dir que les normes anteriors conjuntament són utòpiques, però conec molts pares i mares a molts llocs que, amb més o menys intuïció, les intentem practicar; i, a més, no deixa de ser un horitzó utòpic desitjable en si mateix donat que és el millor que podem fer per ajudar a madurar en els nostres fills i filles valors com la convivència, el respecte, l'altruisme i la participació en igualtat; també per desenvolupar trets del caràcter com la sociabilitat o, fins i tot, elements de la intel·ligència emocional com ho és la capacitat d'entendre la posició i sentiments dels altres, sempre essencial per evitar o administrar els conflictes.

Per tant, quan els nostres fills practiquen un esport federat hem de ser conscients que estan jugant i s'estan divertint, però, també que, amb el joc, estan aprenent a ser homes i dones, els que protagonitzaran el futur del nostre poble d'aquí uns anys. Els pares i mares hem de reflexionar i valorar correctament la funció formadora de l'esport. També ho hem de fer els directius dels clubs i les autoritats municipals, però aquest és un altre punt de vista i en podem parlar un altre dia.